

ONNENTOIVOTUKSET RIEMUYLIOPPILAILLE

Vuonna 1947 ylioppilaiksi kirjoittivat

Jukka Ahonen, Seppo Harjulehto,
Yrjö Häyrynen, Veli-Pekka Ikonen,
Leena Liuttula, Pirkko Mantere,
Riitta Nylund, Kaija Paunonen,
Maija Peitsara, Gunnar Pesola,
Markku Rosenlöf, Anja-Riitta Setkänen,
Kyösti Tolvanen ja Pirkko Väisälä

MYK 60 vuotta

TORPPA ON VARATTU

SENIORIJUHLAT LAUANTAINA 24.10.1998

MERKITSE KALENTERIISI

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Munkkiniemen yhteiskoulun seniorit ry:n vuosikokous pidettiin koululla 3.3.97. Normaalien vuosikokousasioitten lisäksi keskusteltiin mm. jäsenmäärän edelleen kasvattamisesta, koulun 60-vuotisjuhlasta, senioriyhdistyksen taloudellisesta tilanteesta.

- Luokkakokousten järjestäjiä pyydetään toimittamaan osoitelistat koululle.
- MYK:n 60-vuotisjuhliin 24.10.1998 on varattu 850 paikkaa Kalastajatorpalle. Lähinnä koulun entisistä oppilaista koostuva Old Time Jazz Band musisoi. Suunnitellaan juhlaulkaisun toimittamista senioreitten artikkeleista.
- Taloudellinen tilanne on kohtalainen, stipendit pystytään jakamaan. Jäsenmaksu on edelleen 30 mk.

Hallitus v. 1997:

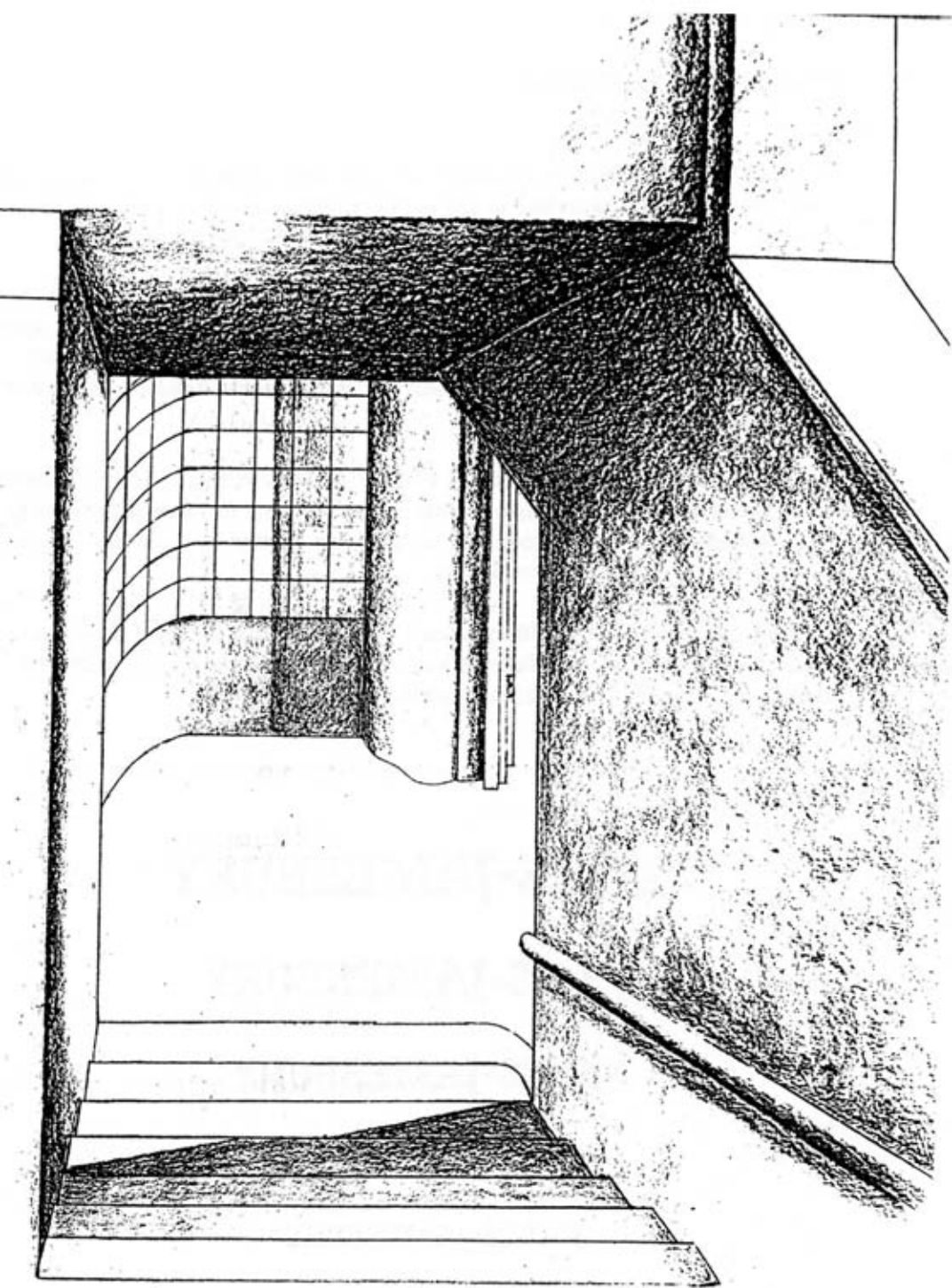
Miika Heikinheimo (pj.), Aki Holopainen (vpj.), Matti Kaihovaara, Piritta Lahtinen (rahastonhoitaja), Juha Martelius, Aarne Salminen (neuvonantaja), Juha Sola. Sihteerinä toimii Arja Kangasharju-Salo.

Jäsenmaksu vuodelle 1997, 30 mk, maksetaan tilille Merita 102150-171530 31.5. mennessä.

Kevätterveisin

Miika Heikinheimo, pj., yo-68

Nina Rautimo I B

Munkkiniemen yhteiskoulu
esittää West Side Storyn pohjalta

musikaalin

OUR SIDE OF THE STORY

Torstaina 24.4. klo 19
ja perjantaina 25.4. klo 19

24.4. lisäksi perinteistä iltamaohjelmaa,
mm. tanssia

Liput 10 - 30 mk

MYK Laajalahdentie 21 puh. 480 146

Kahvitarjoilun järjestää ToPon naisjoukkue

Erkki Etelä, Napis, Ergo ym. tuli Munkkaan syksyllä 1948. Koulu toimi silloin kaupungin omistamassa talossa Nuottapolulla. Tilat siellä olivat varsin ahtaat, joitakin tunteja pidettiin koulun pannuhuoneessa! Uuteen koulurakennukseen siirryttiin 50-luvun alussa, pula-ajan vielä tuntuessa. Syksyllä -52 työt olivat osaksi kesken, joten ensimmäinen viikko oli "liikuntaa ulkona". Vaikka koulutalo olikin uusi, niin esimerkiksi fysiikan demonstraatiovälineitä oli melko vähän. Myöskään luonnontieteen työkirjoja ei ollut saatavilla. Erkin kollegalla, Ilmari Koskimiehellä oli paljon ideoita luonnontieteiden opettamiseen. Hänellä olivat oppilastyöt päässä, josta ne siirrettiin oppilaiden vihkoihin (ja päihin?). Ilmari sai paljon aikaan vähillä määrärahoilla ja välineillä, hänen arvoaan tässä asiassa ei täysin ymmärretty.

Koulun henki oli reipas ja hyvä. Vanhan tyylin peruukkeja vilahteli opettajainhuoneessa: saksan lehtori Aira Sarkkila oli tiukka ja särmikäs hahmo. Teinikunnan kuraattori Asta Kahanpää äidillisen lempeä tyyppi. Johtajatar Svea Aalto taisi kirpeän huumorin. Yksi ylitse muiden oli tietysti rehtori, kouluneuvos Jussi Saukkonen tukenaan harmaa eminenssinsä Sylvi. Erytysmaininnan ansaitsee Leevi "Läppä" Lehtokangas, mestarivoimistelija ja suoraselkäinen suomalainen. Jos häiriköintiä esiintyi, syyllinen joutui puhutteluun: "Istutko tunnin vai lyötkö köydellä?" Poika valitsi säännöllisesti jälkimmäisen. Illanistujaisissa vakio-ohjelmaan kuului Leevin käsilläseisonta klo 24. Esitys sujui aina virheettä.

Munkassa välttyttiin poliittisilta "kahakoilta" 60-luvullakin, koulu oli porvarillisuuden tyyssija. Kouluneuvostovaaleissa torjuttiin ns. ristiinäänestysmenettely, jossa myös oppilaat saivat äänestää opettajaehdokkaita ja päinvastoin. Lukumäärällään he olisivat voineet jyrätä haluamansa ehdokkaat läpi. Tämä vasemiston suosima koulupoliittinen hanke hyväksyttiin eduskunnassa poikkeavana vaalitapana. Asiasta meilläkin kyllä keskusteltiin, jopa äänestettiin, mutta oppilaiden enemmistö kaatoi sen.

Erkin mielestä kovin suurta tasoeroa ei keskikoulun ja lukion välillä ollut. Siihen aikaan (niinkuin nykyisinkin) lukioonhakeutumisprosentti oli varsin korkea. Lisäksi oppilasaines oli parempaa kuin Helsingissä keskimäärin. Täällä vanhemmat

huolehtivat hyvin lapsistaan, se näkyi luokkahuoneessa selvästi. Kurinpito vaihteli Erkin mukaan lempeästä ankaraan. Enimmäkseen sanailtiin ja kirjoitettiin muistutuksia. Parhaat palat lähtivät Aarne Koskisen kynästä: "Tunti alkaa, tunti lakkaa, vaan ei kaksi akkaa puhumasta lakkaa." Nurkassa seistiin, jalkkärissä istuttiin, koulusta erottamisiakin tapahtui. Kirjoittajan mielestä tiettyä lieventymistä on kyllä kurinpidossa tapahtunut. Nykyoppilaalle olisi 60-luvun koulu ollut kyllä aika raju paikka.

70 -luvulle tultaessa alkoivat Munkassakin puhaltaa uudet tuulet. Jussi Saukkonen jäi eläkkeelle kesällä 1972. Hänen tilalleen rehtoriksi tuli Jorma Rytönen. Erkin mukaan Jorma oli rationaalinen, sitkeä älykkö, kokonaan toisenlainen persoona kuin edeltäjänsä. Hän pyrki johtamaan koulua neuvotellen ja yhteistyössä muun opettajakunnan kanssa, kun taas Saukkonen edusti vanhempaa, autoritääristä tapaa.

70 -luvun jälkipuoliskolla peruskoulu-uudistus tavoitti Munkankin. Yksityiskoulut olivat poliittisessa vastatuulella, joutuivat taistelemaan olemassaolostaan. Koulusamme järjestettiin sisäinen äänestys liittymisestä kaupungin koulujärjestelmään, mutta opettajakunnan enemmistö halusi onneksi jatkaa vanhalla linjalla. Varmuuden vuoksi teetettiin koulun 35-vuotismitali vuonna 1973. Se olisi jäänyt muistoksi Munkan "vapaudenajasta", jos koulu olisi joutunut luopumaan yksityisyydestään. Kun peruskoulu tuli kesällä 1977, kaikki ennen 31.7.-77 60 vuotta täyttäneet opettajat siirrettiin eläkkeelle. Tässä yhteydessä Ergon työpäivä päättyi, vaikka viralliseen eläkeikään olisi ollut vielä kolme vuotta. Silloin väistyi riveistä myös englannin lehtori Helvi "Patsku" Paavilainen.

Kun kysyin, keitä oppilaita on jäänyt hyvin mieleen pitkän uran aikana, Ergo intoutui vuolaaseen vuodatukseen: Heitä on paljon, mainitsen satunnaisesti muutamia. Kerkko Hakulinen tuli kouluun samana vuonna kuin minäkin ja joutui valvontaluokalleni. Seurasin pojan kasvua kahdeksan vuotta. Hänestä kehkeytyi oikea luonnonfilosofi ja armoitettu huumorin taitaja Havukka-ahon ajattelijan tapaan. Kaveri valitsi alakseen maantieteen, mikä sopii hyvin kuvaan. Toinen Kerkko, Ahdin ja Päivin poika Karjalainen oli lahjakas, itsenäinen ajattelija, sopivasti suurpiirteinen, toimii nykyään lääkärinä. Pikkuveli Kimmo, taitava hänkin, herätti huomiota täsmällisyydellään, eritteli yksityiskohtia. Markkasen tyttö, etunimi unohtunut, anteeksi, pärjäsi matematiikassa, mutta kielet tuottivat ongelmia. Päästyään ylioppilaaksi hän antoi minulle kolme ruusua ja halasi. Tämä yllättävä tapahtuma aiheutti täydellisen shokin. Vanha sotilas eli hetken pimeässä aivan kuin kranaatti olisi iskeytynyt lähelle, herättyään ihmetteli, kuinka kukaan ei nauranut.

Juhani Hyvärinen oli aristokraattinen luokan johtohahmo, Heikki Saarema hauska, sosiaalinen velikulta, sisarensa Taija aikaansaapa käytännön ihminen. Heikki Tiitola taisi olla muutamissa aineissa, ei kuitenkaan matematiikassa, pahan pojan maineessa. Hänestä kasvoi bisnesmies, omistaa torikahvilan mainioine tarjot-

Oopperoiden säveltäjät ja joukko muita oopperoiden toteuttajia kokoontuivat 25-vuotistaiteilijajuhlaan Myllypuroon Vesa Watanen ja Mari Nikkolan kotiin flygelin ja vaskipuhaltimien keskelle 21.3.1997. Vesa Watanen oli varsinainen "kulttuurityöläinen" MYK:ssa. Hän osallistui kaikkeen, mitä tehtiin ja mitä tapahtui. Vain kerran hän joutui - harjoitusten aikana sairastuttuaan - olemaan poissa esityksestä. Se suotakoon hänelle anteeksi. Mutta kaiken kaikkiaan: se oli aikaa sel

Isäntäväen sipulikeitto ja tomaattijuustokeitto olivat maukkaita, mutta vieläkin vaikuttavampaa oli kokea ilmiö, miten nämä yhteiskunnan eri aloille sijoittuneet ihmiset palasivat hetkessä lapsuuteensa ja nuoruuteensa, niin kuin ei näitä 25 vuotta olisi ollut olemassakaan. Kaiken huippuna oli aamuöinen konsertti, josta saivat nauttia myös naapurit. Toivottavasti he pitivät kuulemastaan eivätkä muuta muihin maisemiin.

Koulun elämässä on tapahtumia, jotka lähtevät virallisen opetusohjelman ulkopuolelta, oppilaista - tai opettajista. Tapahtumia, jotka rikastuttavat koulun elämää: panevat alulle ketjureaktion, joka kestää pitkään. Oopperoiden tekijät, näkijät ja kokijat panivat aikanaan alkuun ketjureaktion. Näin tapahtuu nykyäänkin. Viisas koulu antaa tällaiselle toiminnalle hyvän kasvupohjan. Ja Munkkiniemen yhteiskoulu on viisas koulu.

Aarne Salminen

Lordi Rahakkaan raha-arkku oli "poikien ooppera" - siinä ei ollut mukana yhtään tyttöä. Säveltäjäkolmikön lisäksi siinä esiintyivät **Mikael Gardziella, Mika Hämmäläinen, Pirkka Markkula ja Vesa Watanen.**

Vuonna 1972 säveltäjäkolmikolta valmistui toinen ooppera: *Kuohuva 70-luku*. Sen toteuttamiseen pääsivät myös tytöt, lauluosiin **Terttu Valvanne (VI C)** ja **Marika Törmä**. Oli myös orkesteri: **Anna-Maija Hurme, Tuomo Kari, Pertti Tuompo, Ari Romppanen, Mikael Gardziella, Markus Lehtinen ja Hanne Katrama**. Oli kuoro, tanssijoita, palvelijoita, hoviväkeä. Kaiken kaikkiaan toinen ooppera oli täyteläisempi ja värikkäämpi kuin ensimmäinen.

Myös *Kuohuva 70-luku* sai koulua laajemman julkisuuden: se radioitiin johtajana **Leena Joki**.

Säveltäjät rooliasuissaan oopperan *Kuohuva 70-luku* harjoituksissa: **Jukka Niemi, Markus Lehtinen ja Tuomo Kari.**

tavineen ja mainoksineen, teltassa +18 astetta pakkasellakin. Huolettomat sankarit Jukka Suvanto ja Miikka Pällo (nyk. Pello) lahjoittivat minulle itse rakentamansa "matikan laivan" kauniine omistuskirjoituksineen. Näitä suomalaisia ei erota edes poliisi, ovat arvostettuja lakimiehiä molemmat.

Fysiikan kerhon puheenjohtajista nimekkäin lienee Iiro Hartimo, nykyisin apulaisprofessori TKK:ssa. Yleislahjakuus Marja Räisänen osasi tietysti myös fysiikkaa, ojensi minulle kukkakimpun sitten, kun suullinen tentti oli ohi ja kutsui lakkiaispäivänä kotiinsa. Siellä olivat lisäksi vain luokanvalvoja ja musiikinopettaja. Tunsin tiettyä mielihyvää saadessani kuulua tuohon joukkoon, annoin Marjalle muistoksi suhteellisuusteorian periaatteet. Ensimmäisen matematiikan kerhon puheenjohtajana kunnostautui Eeva-Liisa Arponen. Hän huolehti kurssin kertaamisesta kevätpuolella. Sain tunnin päätyttyä listan seuraavalla kerralla käsiteltäväksi toivotuista aiheista. Tyttö kirjoitti yhdeksästä tehtävästä 54 pistettä. Yhdestätoista muusta ällästä ylti moiseen vain väkky Portaan Matti.

Kari Hakapää, Paavilaisen mukaan lumihuippu, kirjoitti kuusi ällää, luennoi kansainvälisen oikeuden professorina Lapin Korkeakoulussa, nai luokkatoverinsa Liisa Rengon, huippu hänkin, ei sentään lumi-. Samalla luokalla oli kaksi muutakin Liisaa, Kaitera ja Virkkunen. Edellinen vaihtoi matematiikan musiikkiin, jälkimmäinen, poikien ihannetyttö, pysyi aineelleen uskollisena.

Tämän lisäksi Erkki mainitsi kirjoittajan, omien sanojensa mukaan työnsä jatkajan, sekä luokkatoverini Martti "Mini" Pesosen, joka jäi kaksi kertaa luokalleen ruotsin kielessä, mutta koulusta vihdoinkin päästyään väitteli nopeassa tahdissa matematiikasta tohtoriksi, sekä Risto Pohjosmäen, kolmannen matemaatikon, joka toimii nykyään atk-alalla Australiassa, ansaitsee mainiosti ja omistaa thaimaalaisen vaimon.

Nykyään Erkki viettää vaimonsa kanssa eläkepäiviään Munkan naapurissa, kadun toisella puolella olevassa vanhusten palvelutalossa, Apteekintalossa. Hänen olohuoneensa ikkunasta näkyy hyvin koulun pihalle ja Saharan kentälle, josta koulun nykyämenoa sopii tarkkailla.

Harri Alajääski, MYK.

MYK:N JA MUNKANKIN "IKIVANHOJA" KUULUMISIA

Hyvät Seniorit,

Kevään 1996 Senioriviestissä kerroin muistinvaraisesti koulustamme upseereiksi ryhtyneistä. Hieman nuoremmista ikäluokista on nyt putkahtanut tietooni se, että ilmavoimiemme nykyinen komentaja kenraalimajuri Matti Ahola kirjoitti ylioppilaaksi Munkasta v. 1962. Ja kun kävin Santahaminassa taannoin nauttimassa sotkun hulvattoman halpaa kahvia ja pullaa niin tutustuin ko. pataljoonan huoltopäällikköön, joka oli nimeltään Juha Orkomies ja koulumme entinen oppilas. Olisikin vallan hauskaa saada lisää vihjeitä Munkan aktiiviuffareista.

Lisättäköön vielä nyt sekin, että lehtori Pentti Nohynek, Bubi, toimi kesävänskänä Turussa asevelvollisuutensa jälkeen - kävin erään kerran häntä siellä katsomassakin ja komialta näytti.

Vastauksia nykymunkkalaisille esittämiini kysymyksiin:
(kysymykset voi kerrata tämän jutun lopusta, jos ne ovat päässeet unohtumaan)

Kansanhuolto sijaitsi Munkkiniemessä osoitteessa Laajalahdentie 10. Se on se aika huonon näköinen rakennus melkein palokunnan taloa vastapäätä. Sieltä sai esim. kenkien ostoluvan, jonka jälkeen vasta alkoi vaikein - kenkien löytäminen. HS kertoi palstallaan "50 vuotta sitten", että syksyllä 1946 oli maahan yllättäen saatu niin suuri raaka-aine-erä, että joka kymmenes suomalainen saattoi saada uudet kengät talven mittaan.

Syksystä 1938 muistan elävästi, että Katkaa vastapäätä Tiilimäen rinteessä kaupiteltiin savustettuja siikoja. Tämä oli siis se Munkkiniemen "kalatori".

Munkan kaksi yleistä saunaa olivat viikonloppuisin täpösen täynnä. Se suositumpi oli Lehtosen sauna, Perustie 29, kaksikerroksinen vanhempi talo. Sen tilalla on nykyään kerrostalo, joka sekään ei ole enää kovin uusi. Toinen sauna sijaitsi Kadettikoululla, sisäänkäynti Paltsin kentän laidalta ja sitten oikealle. Se oli kuuluisa mm. siitä, että saunan himmennettyyn pukuhuoneen ikkunaan oli raapustettu tirkistysreikä, no mitäpä tuosta sen enempeä... Usein munkkalaiset kävivät myös Kuusitien saunassa vaihtelun vuoksi.

Leipomo Nixi sijaitsi talossa Iso-Puistotie 13, pihan puolelta sisään. Leipäkortin valkoiset kupongit kerättiin joukolla yhteen satsiin ja vietiin Nixiin, jossa niistä leivottiin ympyräletti, halkaisijaltaan ainakin 80 cm. Juomana kotihipoissa oli sitten dulciinilla makeutettu esanssimehu. Mitähän kotihipoissa nykyään tarjoillaan, jos sellaisia enää onkaan!

MUISTATKO MUNKAN OOPERAT ?

Munkkiniemen yhteiskoululla on kaksi omaa oopperaa: Lordi Rahakkaan raha-arkku ja Kuohuva 70-luku. Tämän uskomattoman oopperatuotannon tekijät ovat **Tuomo Kari, Markus Lehtinen ja Jukka Niemi**. He aloittivat oopperoiden säveltämisen v. 1971; he olivat silloin 11-12 -vuotiaita.

Kaikki alkoi spontaanisti, ikään kuin salaa. He olivat samalla luokalla, ja he olivat kaikki musikaalisesti erittäin lahjakkaita. Kesällä 1971 he järjestivät sävellyseleirin Markus Lehtisen vanhempien kesäpaikkaan. Siellä syntyi libretto oopperaan Lordi Rahakkaan raha-arkku ja suurelta osin myös sen sävellys.

Kun koulu syksyllä alkoi, otti MYK:n musiikinopettaja **Leena Joki** kolmikon siipiensä suojaan ja oopperasta alettiin valmistaa "suurelle yleisölle" esitettävää produktiota. Sille tuli todellakin suuri yleisö. Ensiksi se esitettiin MYK:n joulujuhlissa 1971. Leena Joki ohjasi oopperan, ja hänen johdollaan se nauhoitettiin myös radioon ja televisioon. Se oli todellinen läpimurto.

Rosvot oopperassa Lordi Rahakkaan raha-arkku: Mika Hämäläinen ja Vesa Watanen; poliisi on Pirkka Markkula. Kuva TV-esityksestä.

Munkkiniemen Puistotie 1 ei kasvattanut ainoastaan ”Klassisen Jazzin” harrastajia. Vinosti huoneeni yläpuolella soi toinenkin klarinetti. Siellä asuivat Juuselat, joiden pojista nuorimmainen, Jyrki, oli valinnut sen soittimekseen, kun taas keskimäinen veljeksistä, Arto, jonka kanssa olimme samalla luokallakin, saavutti huomattavan tunnettuisuuden akustisen kitaran mestarina.

Orkesterimme sai pahimman mahdollisen kolauksen, kun pasunistimme Seppo kuoli tapaturmaisesti 60-luvun alkupuolella, ja kesti lähes kaksi vuosikymmentä, ennen kuin saimme uuden vakituisen pasunistin ja vieläpä samasta perheestä, Jouko Keskimäen ryhtyessä velivainajansa perintöä vaalimaan näissäkin puitteissa. Noina välivuosina orkesterimme ehti kokeilla monia pasunistiehdokkaita, mutta omaamme emme vain löytäneet ja sen vuoksi koko orkesteri toimikin lähinnä kellaritasolla pitkiä aikoja omaksi ilokseen ja vailla merkittäviä esiintymisiä.

Tänä päivänä orkesterimme vaalii edelleen jazzin perinteitä 20-luvulta lähtien. Oman uuden ja oleellisen lisän orkesterin sointiin antaa Pirjo Bergström, joka on vuoden -95 lopulta lähtien vahvistanut joukkoamme. Hänhän on tunnettu teatteri- ja TV-maailmasta ja menevänä monitoimi-ihmisenä joutuu ajoittain asettamaan tärkeysjärjestykseen menemisiään, mutta useimmiten olemme saaneet hänetkin mukamme esiintymistapahtumiin.

Orkesterimme koostuu seuraavista muusikoista:

Pertti Mustonen, kornetti (MYK)

Tapani Renkonen, klarinetti ja sopr. saksofoni (MYK)

Jouko Keskimäki, pasuuna (MYK)

Juhani Piha, banjo (MYK)

Jussi Valto, tuuba

Pekka Perjo, piano

Seet Jaakola, rummut

Jos Luoja suo, saavumme Munkkiniemen yhteiskoulun 60-vuotisjuhliin soittamaan vanhaa jazzia vuonna -98.

Muistot valoi

Tapani Renkonen

yo-57

Seniori-ikäisen Munkan koulun oppilaan kannattaa jos mahdollista usein käydä paikkakunnalla ja eritoten koululla. Rehtori, kouluneuvos Jorma Rytönen, on erittäin miellyttävä ja ystävällinen ja saattaa tarjota entiselle oppilaalle vaikkapa hernekeittoa koulun ruokalassa. Kun nyt on pian alle kaksi vuotta koulun 60-vuotisjuhliin, niin on hyvä suorittaa maastotiedustelu.

Ja jälleen lopuksi pari hassua kysymystä nykymunkkalaisille:

- Missä sijaitsi aikoinaan ruokala Verdi?
- Ja missä kahvila Piccolo?

Senioriterveisin,
marraskuussa 1996
Tommi Hynninen
yo-53

... ja kertauksena lehden viime numerossa olleet kysymykset:

- Missä talossa sijaitsi aikanaan Kansanhuolto Munkkiniemessä?
- Missä sijaitsi Munkkiniemen kalatori ennen sotia (1 myyntipöytä)?
- Missä olivat Munkkiniemen kaksi yleistä saunaa ennen vanhaan?
- Missä toimi Leipomo Nixi, jossa oppilaiden omista aineista leivottiin pullaa kotihippoihin?

MUSIIKKIMUISTELOA JA VÄHÄN MUUTAKIN

Urheilullisista saavutuksistaan kuuluisa munkkiniemelaisten seniorijoukko kätkee piiriinsä toki muidenkin alojen suurempia ja pienempiä kuuluisuuksia. Luen jopa itsenikin kuuluvaksi näihin viimemainittuihin. Kerron alustukseksi tarinan noin vuodelta 1955.

Siihen aikaan koulupojat (ainakin lukiolaiset) käyttivät kouluasunaan pukua. Urheilutunnilla kuului pakollisiin juoksulajeihin 1000 m juoksu muiden muassa. Koska en todellakaan ollut mikään urheilijatyppi, päätin ns. juosta matkan puku päällä, olihan jo myöhäisempi syksy ja ilmakin näinollen viileää. Lönyttelin maaliin puvusani ja läskärit jalassa, muistattehan nuo ”Latexit”, jotka silloin olivat tulleet markkinoille.

Leevi Lehtokangas oli opettajamme tuolloin ja voitte uskoa, että hän melkein murhasi minut katseellaan päästyäni lopulta maaliin. Eikä siinä kaikki. Hän virnisti minulle ja tokaisi, että taisi ne kengät sentään painaa turhan paljon, johon vastasin: Eivät kengät, vaan lompakko puvun taskussa!

Jäin henkiin murhaavalta katseelta, mutta vaistosin Leevin puristavan tiukasti kättään nyrkissä puseronsa taskussa.

Leevin ilme suli kuitenkin myöhemmin, kun oli koulun oppilaiden harrastusnäyttely, jossa esittelin rakentamani äänilevyvahvistimen ja siihen kytketyn mahtavan kaiuttimen. Musiikki, joka kaiuttimesta tulvi, oli nimittäin vanhaa dixieland- musiikkia, joka aivan ilmeisesti oli Leevillekin mieleen. Hänhän oli entinen upseeri, ja dixielandissa on myös sotilaallisen marssimusiikin piirteitä.

Levylautasella pyöri Humphrey Lytteltonin orkesterin soittamana ”Panama Rag”. Tuo levy oli ensimmäinen vanhan jazzin levyäni ja soitinkin sen miltei puhki. Ehkä Leevi oli syväällisemminkin tuon musiikin ystävä mene ja tiedä, mutta tämän jälkeen tunsin hänen antaneen anteeksi epäurheilijamaisen käytökseni.

Tämä musiikki muodostui vähitellen koko elämäni tärkeimmäksi harrastuksekseni, joka jatkuu edelleen. Äitini osti minulle 13-vuotiaana ensimmäisen klarinettini pitääkseen poikansa poissa kadulta saamasta huonoja vaikutteita. Soitin aluksi vain etydejä ja sormiharjoituksia vailla sen kummempaa omistautumista mihinkään varsinaiseen musiikin tyyliin.

Meillä oli myös piano kodissamme, ja vanhempi sisareni Tuulikki soitti sillä 50-luvun iskelmiä omaksi ilokseen. Nuorempi sisareni Outi ei kuitenkaan enemmälti

Munkkiniemen portti 1938
valokuvannut Jussi Kangas (Uusi Suomi)

innostunut omakohtaiseen musisointiin vaikka onkin innokas musiikin kuuntelija. Musiikin perintö oli äidiltämme, isäni ei ymmärtänyt alkuunkaan musiikista, hän tunsikin vain kaksi kappaletta, toinen oli Maamme-laulu, ja toinen oli se muu.

Munkkiniemen Puistotie 1, jossa asuin, oli kuitenkin sellainen asuinpaikka, jossa oli helppo löytää vaikutteita muiltakin soittajilta. Seinäni takana soitti trumpettia Pertti Mustonen, minua pari vuotta vanhempi kaveri, kuitenkin samaa koulua käynyt. Viidennessä kerroksessa asui Seppo Keskimäki, joka soitti pasuunaa. Nämä kaksi kaverusta soittivat yhdessä juuri tätä dixieland-musiikkia.

Tultuani ylioppilaaksi -57, liityin heidän porukkaansa, koska heidän aiempi klarinetistinsa ajautui ammatillisempiin soittoympyröihin. Orkesterimme nimeksi tuli "Old Time Jazz Band". Kirjoitimme itse ohjelmistomme nuotit samoilta äänilevyiltä, joita aiemmin olimme vain viihteenä kuunnelleet.

Ryhdyimme säännöllisesti harjoittelemaan ja luomaan orkesterillemme ohjelmistoa. Tietenkään orkesteri ei vielä syntynyt kolmesta soittajasta, tarvittiin lisäksi mm. banjo, jota soitti seniori Juhani Piha Perustieltä. Hän on itseäni kolme vuotta vanhempi ja oli samalla luokalla Tuulikin kanssa.

LUKIJAT KIRJOITAVAT

Senioriviestin toimituskuntaa ilahduttaa lukijoilta tuleva palaute. On mukava huomata, että Senioriviestiä luetaan ja että se nostaa lukijoiden mieliin meitä yhdistäviä muistoja. Tähän lainaamme katkelman seniori Kaarina Malvelan kirjeestä:

... Senioriviesti on ollut mukava tuttavuus. Mieleen ovat palanneet munkkipossujen ostot välitunneilla, rehtorin ankara katse aamuhartaudesta myöhästyjälle, Kivirinnan pariskunnan tuimanoloisten ilmeiden takana väikkyvät naurunkureet ja usein vieläkin uniin tuleva hätä oikean luokkahuoneen löytämisestä.

Elämälleni sain Munkasta hyvät eväät. Erityisesti muistan lämmöllä suomen kielen opettajaani Salmisen Aarnea, jonka opit ovat monessa tilanteessa palautuneet mieleen. Kiitollinen olen muillekin opettajille, jotka meitä pitivät herran nuhteessa ja ojennuksessa...

Toimitus ottaa edelleen mielellään vastaan lukijoiden kirjoituksia, terveisiä, ehdotuksia jne. Lehdessä voisi olla myös kontaktipalsta niille senioreille, jotka ovat kadottaneet yhteyden kouluaikaisiin ystäviinsä.

NELES-JAMESBURY

NELES-JAMESBURY

NELES-JAMESBURY

NELES-JAMESBURY

NELES-JAMESBURY

NELES-JAMESBURY

NELES-JAMESBURY

NELES-JAMESBURY